

Forsikring & Pension

Folketingets Retsudvalg
Christiansborg
DK-1240 København K

MODTAGET
- 7 DEC 2004
15.12
Den Centrale Indlevering

Retsudvalget
L 128 - Bilag 4
Offentlig

Pr. bud

Vores ref. CA/lje

Journalnr. 1.3.4.2-004

Deres ref.

Dato 07.12.2004

L 128 - forslag til lov om ændring af konkursloven og konkursskatteloven

I anledning af Folketingets og herunder Retsudvalgets behandling af L 128 om bl.a. ændring af konkursloven skal Forsikring & Pension (F&P) hermed henlede opmærksomheden på to problemstillinger.

1. Usædvanlige pensionsindbetalinger

I relation til lovforslagets § 1, nr. 13 (ny § 222 a) er det F&P's opfattelse, at det ikke forekommer klart nok, hvornår en indbetaling på en pensionsordning udgør et uforholdsmæssigt stort beløb. Større supplerende indbetalinger kan have helt legitime formål. F.eks. er det ikke ualmindeligt, at en person, der er kommet sent i gang med pensionsopsparingen, indbetaler store beløb på ordningen. Ligesom eksempelvis selvstændige kan have meget uregelmæssige, herunder ganske store indbetalinger på en pensionsordning. Man kan også ønske at bevare dækningerne i en arbejdsmarkedspension på trods af nedsat arbejdstid eller anden nedgang i løn og dermed i pensionsbidrag eller at indskyde et større beløb på en pensionsordning i form af overførsel fra en allerede eksisterende ordning. Dette bør efter F&P's opfattelse ikke give anledning til, at der er tale om uforholdsmæssigt store beløb i konkurslovens forstand. Også i tilsagnsordninger, hvor pensionstilsagnet er fastsat som en procentdel af forsikredes slutløn, vil indbetalingen typisk stige betragteligt hen mod forsikredes pensionering, uden at dette kan betragtes som usædvanligt. F&P finder således generelt, at beløb, der på indbetalingstidspunktet var sædvanlige, ikke bliver usædvanlige, fordi forsikredes økonomiske situation senere ændrer sig.

2. Ikke indbetalte pensionsbidrag

F&P skal desuden henlede udvalgets opmærksomhed på en u hensigtsmæssig konsekvens af lovens nuværende udformning.

Problemstillingen vedrører det forhold, at lønmodtagere, hvis arbejdsgiver går i betalingsstandsning/konkurs ofte ikke har mulighed for at gøre krav gældende overfor arbejdsgiveren for pensionsbidrag, som arbejdsgiveren burde have indbetalt. Problemstillingens alvor forværres af, at tilsyneladende flere og flere arbejdsgivere vælger at tilbageholde pensionsbidragene

frem for i overensstemmelse med overenskomster og aftaler at videresende dem til pensionsinstitutterne. Er virksomheden i krise, kan det være fristende for en arbejdsgiver at forbedre likviditeten ved ikke at indbetale de forfaldne pensionsbidrag til pensionsinstituttet. Der synes desværre at være tale om et voksende problem.

Lønmodtagerens ret til disse pensionsbidrag er omfattet af Lov om Lønmodtagernes Garantifond. Og lønmodtagerne er derfor principielt berettiget til at få eventuelt ikke indbetalte pensionsbidrag kompenseret via Lønmodtagernes Garantifond. Imidlertid henviser Lov om Lønmodtagerens Garantifond til Konkursloven, herunder Konkurslovens § 95. Det betyder i praksis, at lønmodtageren alene kan kompenseres for manglende pensionsbidrag 6 måneder tilbage i tiden fra fristdagen, jf. Konkurslovens § 95, stk. 1.

For pensionsbidrag udgør denne frist på 6 måneder imidlertid et særligt problem. Arbejdsgiveren kan således have undladt at indbetale pensionsbidrag til pensionsinstituttet i et betydeligt længere tidsrum, uden at lønmodtageren er vidende herom. Pensionsbidraget vil typisk fremgå af lønmodtagerens lønseddel, hvorfor lønmodtageren ikke har grund til at ane uråd. Lønmodtageren har ingen sikkerhed for, at arbejdsgiveren rent faktisk også har indbetalt de pligtige bidrag. Lønmodtageren vil som hovedregel først opdage dette, når lønmodtageren modtager sin årlige opgørelse fra pensionsinstituttet. Lønmodtageren vil derfor i mange situationer først kunne rejse sit krav mange måneder efter, at kravet er forfaldet, hvorfor fristen på de 6 måneder i konkurslovens § 95, stk. 1, er for kort til at tage tilstrækkelig hånd om lønmodtagerens retmæssige krav.

F&P skal derfor opfordre til, at problemet løses for de lønmodtagere, hvis arbejdsgivere ikke indbetaler de aftalte pensionsbidrag. Det kan ske på flere måder. F&P skal foreslå en af nedennævnte løsningsmodeller:

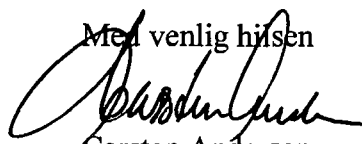
1. Fristen i konkurslovens § 95, stk. 1, nr. 1, forlænges til 24 måneder for så vidt angår pensionsbidrag.
2. Det præciseres i konkurslovens § 95, stk. 1, nr. 5, at for pensionsbidrag skal bestemmelsen om, at fordringshaveren uden ugrundet ophold skal søge sit krav gennemført, ses i forhold til tidspunktet, hvor fordringshaveren (lønmodtageren) modtager sin pensionsoversigt og dermed har mulighed for at konstatere sit krav.
3. Pensionsbidrag omfattes af konkurslovens § 95, stk. 1, nr. 4, på linje med krav på feriegodtgørelse, hvor det er alle krav og ikke kun krav forfaldet 6 måneder før fristdagen, der sker godtgørelse af. Dette kan begrundes i den lighed, der er mellem feriegodtgørelse og pensionsbidrag, idet lønmodtageren i begge tilfælde har begrænset indseende med, om arbejdsgiveren rent faktisk betaler disse ydelser, efterhånden som de forfalder.

F&P skal indtrængende opfordre Retsudvalget til at tage hånd om denne problemstilling, da Konkurslovens § 95 i sin nuværende udformning ikke tager højde for problemet, selvom pensionsbidrag utvivlsomt er omfattet af lønprivilegiet.

F&P skal bemærke, at F&P tidligere har rettet henvendelse til Beskæftigelsesministeriet i forbindelse med forberedelse af Forslag til lov om ændring af lov om Lønmodtagernes Garantifond, og at Justitsministeriet har modtaget kopi af denne skrivelse, kopi vedlagt.

F&P står om ønsket til rådighed for en nærmere drøftelse af, hvorledes det tilsigtede formål med denne henvendelse bedst kan imødekommes.

Med venlig hilsen

Carsten Andersen

Anne Seiersen

Sendt pr. mail: bm@bm.dk

Beskæftigelsesministeriet
Att. Arbejdsretscentret
Ved Stranden 8
DK-1061 København K

Vores ref. ASE/hl

Journalnr. 1.3.4.2-004

Deres ref.

Dato 12.11.2004

Forslag til lov om Lønmodtagernes Garantifond (Garantidækning under anmeldt betalingsstandsning i den transnationale situation)

Forsikring & Pension er blevet opmærksom på, at Beskæftigelsesministeriet har udsendt et udkast til lovforslag om Lønmodtagernes Garantifond i høring hos arbejdsmarkedets parter.

I den anledning ønsker F&P at henlede ministeriets opmærksomhed på et problem i forhold til lønmodtagernes retsstilling i forbindelse med arbejdsgiverens betalingsstandsning og/eller konkurs.

Som udgangspunkt er lønmodtagerens ret til pensionsbidrag omfattet af begrebet medarbejderens løn og er derfor omfattet af lønprivilegiet, jf. konkurslovens § 95, stk. 1, nr. 1. Og lønmodtagerens krav på pensionsbidrag er derfor som udgangspunkt omfattet af garantien fra Lønmodtagernes Garantifond.

Imidlertid betyder 6 måneders fristen i konkurslovens § 95, stk. 1, nr. 1, i praksis, at en lang række berettigede krav på pensionsbidrag forældes.

Det skyldes det forhold, at lønmodtageren ofte ikke er vidende om, at arbejdsgiveren ikke har indbetalt det pligtige pensionsbidrag. Det kan således fremgå af lønmodtagerens lønseddel, at der er trukket bidrag til pension, men først når lønmodtageren modtager den årlige opgørelse fra sit pensionsinstitut, vil lønmodtageren blive vidende om, at det trukne bidrag ikke er blevet indbetalt til pensionsinstituttet. På dette tidspunkt vil der ofte kunne være indtrådt forældelse efter 6 måneders reglen. Pensionsinstituttet har ingen mulighed for at reagere, så problemet viser sig først ved den årlige opgørelse, som sædvanligvis udsendes i februar/marts.

Set i lyset af, at det for nylig har været fremme, bl.a. i Ugebrevet A4 og i TV-Avisen - begge den 8. november 2004, at flere og flere arbejdsgivere/virksomheder tilbageholder pensionsindbetalingerne og betragter dem som en billig måde, hvorpå der kan tilvejebringes ekstra likviditet, kan det forudses, at forældelsesfristen på 6 måneder vil føre til, at et stigende antal lønmodtagere ikke vil kunne få dækket berettigede krav på pensionsbidrag.

F&P skal opfordre Beskæftigelsesministeriet til at medvirke til en løsning af problemstillingen.

En løsning kunne være for pensionsbidrag at operere med en forældelsesfrist på krav forfaldne 24 måneder før frisdagen. Derved får lønmodtageren en reel mulighed for at gøre sit berettigede krav gældende.

Alternativt kunne det præciseres i forhold til konkurslovens § 95, stk. 1, nr. 5, at begrebet "uden ugrundet ophold" for krav vedrørende pensionsbidrag skal vurderes i forhold til det tidspunkt, hvor lønmodtageren gennem modtagelse af en pensionsoversigt fra sit pensionsinstitut bliver i stand til at konstatere, at de pligtige pensionsbidrag ikke er indbetalt.

Endelig kunne en løsningsmodel være at sidestille krav på pensionsbidrag med krav på feriegodtgørelse, jf. konkurslovens § 95, stk. 1, nr. 4, således at der ingen forældelsesfrist er for disse to typer krav.

F&P er bekendt med, at Justitsministeriet forbereder et lovforslag vedr. konkursloven og sender derfor en kopi af denne henvendelse til Justitsministeriet. F&P finder det imidlertid nyttigt, at der i bemærkningerne til lovforslaget vedrørende Lønmodtagernes Garantifond redegøres for problemstillingen, såfremt Beskæftigelsesministeriet kan tilslutte sig, at der er tale om en problemstilling, der af hensyn til lønmodtagerens retsstilling snarest bør løses.

F&P medvirker gerne til en yderligere belysning af problemstillingen og mulige løsningsmodeller.

Venlig hilsen

Anne Seiersen
ase@forsikringenshus.dk

Kopi til: Justitsministeriet, att. Kontorchef Jens Røn